

Sygn. akt II CZ 31/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z powództwa Z.L.
przeciwko M.M.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 24 maja 2007 r.,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 21 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 lutego 2007 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego M.M. od wyroku tegoż Sądu z dnia 7 listopada 2006 r. z tej przyczyny, że w sprawie o roszczenia majątkowe skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Pozwany w zażaleniu na to postanowienie zarzucił sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że przedmiotem sprawy jest roszczenie majątkowe w sytuacji, w której przedmiotowa sprawa dotyczy ochrony dóbr osobistych.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie może być skutecznie zwalczane, albowiem znajduje ono uzasadnienie w art. 398² § 1 k.p.c. zgodnie z którym skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego kwotę 3200 zł tytułem zadośćuczynienia, w pozostałym zakresie dotyczącym ochrony dóbr osobistych powództwo oddalił. Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego apelacją w części uwzględniającej powództwo, którą Sąd Apelacyjny oddalił.

Nie ulega wątpliwości, że zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda w ramach cywilnoprawnej ochrony dóbr osobistych określonej sumy zadośćuczynienia ma charakter majątkowy. Za prawa majątkowe uważa się także roszczenia pieniężne, chociażby służyły do ochrony dóbr niemajątkowych.

Przedmiotem zaskarżenia jest wyłącznie zasądzone świadczenie pieniężne o charakterze majątkowym, zatem o dopuszczalności skargi kasacyjnej, jak słusznie uznał Sąd Apelacyjny, decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia, która według art. 398² § 1 k.p.c. wynosi 50000 zł. Tymczasem wartość ta

w przedmiotowej sprawie nie przekracza tak określonego kwotowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej

W tej sytuacji należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny słusznie odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną, co przesądza o bezzasadności zażalenia i skutkowało jego oddaleniem (art. 394¹ k.p.c. oraz art. 398¹⁴ k.p.c.).